

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על

ראש מנשה (בראשית מה. יד)

כתב מהרי"ץ בעץ חיים (ח"א דף ק"א ע"א): ואחר צאתו מבהכ"נ ליל שבת אל יסיח דעתו מקדושת היום אפי' רגע קטן, והחכם עיניו בראשו לידע במעמד הקדוש אשד בעת ההיא מלאכי עליון משני צדדיו והשכינה למעלה מהן כדאיתא בזהר חדש (חמ"י דף ג"ן ע"ג): טוב לברך הילדים שלו בשבת ויניח ידו על ראשו (עיי' מעבר יבק קמ"ג ע"א): עכ"ל. וב'ענף חיים' אות ח' (דף י"א) כתב: עוד שם (ספר ענייני שבת) דף ק"ד כתב בשם טה"ק וז"ל. אחר תפלת מעריב אל יעכב הרבה שמצוה להקדים לקדש ולא יעשו כקצת אנשים פתאים העומדין ברחובות ומדברין בענייני מו"מ וכה"ג, אוי לאזנים שכך שומעות וכו'. ואף אלו העוסקים בדברי תורה לא נכון הדבר, כי זמן תורה לחוד ולכל זמן ועת לכל חפץ. ובבואו לביתו יאמר לבני ביתו שבת שלום בק"ר וכו' ולברך לבניו ובנותיו בעת רצון כזאת שהיא מקובלת ומרוצה וגם יש בזה סגולה מפני שלפעמים בימות החול האב והאם מקללין את בניהם מרוב צער או מאיזה סבה שאירע להם ולכן עתה בזמן השמחה מבטלין אותן הקללות ע"י הברכות ויהפוך ה' את הקללה לברכה והעת גורמת שגם המלאך רע יענה אמן על זה. ויש גם סוד בזה וכו' יעו"ש. ועיי' בספר מעבר יבק חלק שע"ר פ' מ"ג באורך אכמ"ל: עכ"ל. ומרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה סי' נ"ט ה"ב כתב: וטוב לברך את בניו ובנותיו, ויניח יד ימינו על ראשו שלכל אחד מהם. ע"כ. וב'עניני יצחק' שם הוסיף וכתב: ונוסח הברכה, ישימך אלדים כאפרים וכמנשה. יברכך וגו' יאר וגו' ישא וגו'. ויכול להוסיף עוד ברכות משלו כפי צחות לשונו (היעב"ץ בסידורו). ולבנות יכול לומר בנוסח זה, ישימך אלדים כשרה ורבקה ורחל ולאה, ויזכה אותך לכל מדה טובה, ולשמחת בית השאובה, ולטוב חיי העולם הבא, אכ"ר. ומברכת החכמים או הסבים והאבות נרויח כמה דברים טובים ומעולים. ראשית יגדל כבודם בעיני הילדים, שהרי הם נזקקים לברכת מולידיהם. ובנוסף ידעו להיות כפופים למי שגדול מהם, שהרי הם מתכופפים ומנמיכים גופם וראשם לקבל ברכתם. ועל ידי זה גם יבינו שהדורות הקודמים גדולים מהדורות האלו, וכהמעשה המסופר על רבי יעקב קמינצקי זצוק"ל (מרוה לצמח תשפ"א) שנסע במטוס, ולידו ישב נכדו שכבד אותו ודאג לכל מחסורו. לידם ישב אחד, בעל מעמד בצבור שאינו שומר תורה ומצוות, והוא התפעל מאד, עד שלא היה מסגל להתאפק ושאל: "כיצד אתם מצליחים לחנך את הדור הבא בצורה כזאת, בעוד אצלנו הדורות הצעירים בועטים בנו ומתנכרים אלינו?" הסביר לו הרב: "התשובה לכך פשוטה מאד: אצלכם, שאתם סבורים שהאדם מוצאו מן הקוף – כל דור נחשב מתקדם לעמת הקודם לו: הסב היה אכר, האב – חנוני, הבן – פקיד, הנכד – בנקאי, והנין כבר עורך דין... כל דור מתביש בקודמו. אבל אצלנו, כל דור שהיה קרוב יותר לאדם הראשון הוא מתקדם יותר, לכן כל דור מכבד את קודמו..."

והיום מצוי מאוד שמנשקים את הסבים בלחי והיא נשיקה של קורבה (יעוין בעניני יצחק אבה"ז סי' ר"א אות מ"ז ד"ה ותלמיד) וא"כ לא נמצא בה נשיקה של כבוד והערכה, אלא אדרבה מפחיתה מכבוד הסב ופשוט וברור שאין אנו מתכוונים באופן שהסבא מנשק נכדיו בלחיהם. וע"כ עדיף להרגיל את הילדים לנשק את ידי הסבים או כתפיהם או ארכובתם שהיא נשיקה של כבוד (יעוין בעניני יצחק שם).

וכבר אמרו חכמים (ברכות ז): 'אל תהי ברכת הדיוט קלה בעיניך', לכן גם אם הסבא אינו בר אורין לא נמנע מלקבל ברכתו. ואדרבה אין כמו ברכה היוצאת מן הלב. ואולי אפילו יגרום הדבר שהסבא יותר יתקרב לתורה ע"י שגנתב זאת לכך, ר"ל, נאמר לסבא לברך את הנכד שיגדל בתורה ויראת שמים ויהיה רב גדול וכו'. וזה אף יגרום שהסב יזהר וישמור יותר את נכדיו מראות ברע ומשמוע דברים שאינם רצויים. וההולך בדרך ישרה לקים מצוה יזי ה' עמו ולא תמצא תקלה בדרכו. אכ"ר.

יערך משפע בריכה העליונה, האישי היקר החשוב ואהוב, עושות גדולות לחזק ידי המוסדות, בצנעה ובחסתר אשר להשיית הן נגלות, ידינו משכנר הימים ר' אילן נגר הי"ו. ימלא ה' ב"ה כל משאלות לבו לטובה, ויראה כל זרעו פרים ורבים, והולכים בדרכי אבותינו הקדושים, מרבים תורה ויהיו מעולי הדור הבא, אכ"ר

פניני הלכה

פתרונות 'לפרשת ויגש'
אחודה חידה! שאלה זה לא שאלה,
והאומר שאלה חוזר ואומר שאלה.
הזוכה בהגרלה: יאיר נהרי.
מי בתמונה: הרב לוי מחפוד.
הזוכה בהגרלה: מי שהכל שלו.

אזכרה חיה!
נחת באפה נזורה באשיתה
מפי מרתות השעבר והמלה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

אם מותר להוריד בשבת כבסים שנתלו לייבוש תשובת מרן הגר"י רצאבי שליט"א

מתוך אתר יד מהרי"ץ התורה והברכה לרב שילה יגאלי הי"ו

א) נשאלתי מידידי הרי"מ כהן נר"ו מעיה"ק ירושלים ת"ו על אודות מה שהעלו בספרי פוסקי זמנינו להתיר להוריד בשבת קודש מן החבלים, כבסים מכובסים שנתלו עליהם, אם בערב שבת בין השמשות כבר לא היו רטובים, מאחר דלא שייך בהו מה שכתב המשנה ברורה בסימן ש"ח ס"ק ס"ג מגו דאתקצו לבין השמשות אתקצו לכולי יומא, כגון בשמירת שבת כהלכתה (ירושלם ה'תשל"ט) פרק ט"ו דף קס"ה סעיף י"ז וז"ל, כבסים שתלה אותם לייבוש מבעוד יום, מותר להורידם רק אם בשעת כניסת שבת או החג כבר היו יבשים או לחים וכו' יעו"ש"ב. ובארחות שבת (ירושלם ה'תשס"ט) פרק י"ט דף ר"צ סעיף שפ"ד, בגד שהיה רטוב בזמן בין השמשות באופן שהיה אסור לטלטלו מחמת חשש שמא יסחטנו, אסור לטלטלו אף לאחר שהתייבש. ואם אין בגדים אחרים מותר ללבשו וכו' יעו"ש"ב. ועיין עוד מנוחת אהבה פרק י"ב דף תכ"ה סעיף כ"ה, ויל"י (ירושלם ה'תשנ"ב) סימן ש"א דף ס"ט סעיף פ"ד:

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ונתעורר לשאול על כך, יען כי בהיפך מכולם רָאָה בעריכת שלחן חלק ד' (בניברק ה'תשס"ב) סימן ש"ב דף י"ב סעיף י' בגדים שכיבסו אותם ותלאום לייבוש, אין מורידים אותם בשבת אפילו היו יבשים כבר מערב שבת. כי אעפ"י שאפשר היה להתיר, החמירו בזה משום זילותא דשבתא ועונן דין דחול וכו' יעו"ש"ב. משמע כי בתימן נהגו להחמיר בדבר. ברם מאידך כיון שעיינ בספרנו הקטן שלחן ערוך המקוצר ולא ראה שהזכרנו שם מנהג זה, נסתפק בדבר:

ב) והשבתי בס"ד כי אכן זוהי מילתא חדתא, ולא שמעתי בלתי היום. הלכך דרשתי וחקרתי קצת על כך, ותמהתי כיצד אפשר לקבוע מנהג בדבר, מאחר שנתברר לנו כי בתימן לא היה שכיח כלל שיהיו בשבת בגדים מכובסים תלויים לייבוש, דכיון שאז לא היו מכונות כביסה (כמו לפני עשרות שנים גם כאן בארץ ישראל, שכיבסו בידים) ממילא לא כיבסו כלל בערב שבת, אלא כדקיימא לן שמכבסים ביום חמישי כתקנת עזרא (כדאיתא בבבא קמא דף פב. ובשלחן ערוך אורח חיים סימן רמ"ב) או קודם לכן ביום רביעי או שלישי ומה שכתבתי בתשובה לעיל חלק א' סימן נ' שלהי ד"ה לא, שהמנהג היה לכבס כל הבגדים ביום חמישי יעו"ש"ב, הוא רק לאפוקי שלא כיבסו בערב שבת, דסבירא להו דחמישי שאמרו הוא לאו דוקא, ועיין עוד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר הלכות ההכנות לכבוד שבת סימן נ"ד אותיות י"ג י"ד] באופן שלא היה מקום אז לדון בכך מצד המציאות. נמצא כי מה שלא הורידו, אינו אלא בגלל שלא היה מה להוריד. מה שאין כן בזמנינו שמצוי מאד לכבס גם בערב שבת ואעפ"י שבער"ש עצמו חלק ג' דף ר"א סובר שיש להחמיר גם בזמנינו שלא לכבס בערב שבת במכונות, וכן דעת כמה מגדולי זמנינו כמובא בספר שבת היום ובחוט שני על הלכות שבת חלק א' דף נ"א ועוד, מכל"מ מקום כבר נתפשט בעולם להקל, וכמו שכתב בפסקי תשובות (ירושלם ה'תשע"א) סימן רמ"ב דף ח' שרבים מגדולי זמנינו הכריעו להתיר לכבס גם בערב שבת וערב יום טוב כיון שהכיבוס נעשה במכונה ואין בו שום טרחא יתירה, וכן ביל"י פסח (ירושלם ה'תשע"ו) סימן תס"ח דף תשל"א א':

ואין לתמוה הלא בזמן המשנה ברורה לא היו מכבסים בערב שבת, כי עדיין לא נתחדשו מכונות הכביסה כאשר הוא בזמנינו, ואס"כן היאך יתכן שלא יתייבשו לפני בין השמשות. דאיכא למימר דמיירי בשעת הדוחק שכיבס בערב שבת. אי נמי אפילו כיבס ביום חמישי, עדיין לא נתייבשו מאיזו סיבה, כגון בימות הגשמים ובפרט בארצותיהם הקרות:

וגדולה מזו הורה החזון איש להתיר להורידם כשיש צורך, ואפילו שלא לצורך לבישה אלא כדי שלא יתקלקלו מפני החמה, אפילו שהיו רטובים בין השמשות דלא כהמשנה ברורה הנזכר לעיל, הובאו דבריו בארחות שבת שם הערה תקס"ג. וגם הגרש"א הניח דברי המשנה ברורה בצריך עיון מאחר שבגדים רטובים ראויים לבישה [לפי שאדם מעדיף ללבוש בגד רטוב מאשר מלוכלך, כי עוד מעט יתייבש, אלא אס"כן בימות הקור. יב"ן] לא חשיבי מוקצה וכו', כדאיתא בשמירת שבת כהלכתה שם הערה ס':

ובכך הקשה באור לציון (ירושלם ה'תשנ"ג) פרק כ"ו אות ה' דף רט"ו [ובעוד ספרים, שהובאו בפסקי תשובות (ירושלם ה'תשע"ה) סימן ש"א דף נ"ד ד"ה ולדברי, ובהערה תמ"ט], והעלה כך לדינא שמותר להוריד כביסה מהחבל אפילו היתה רטובה בכניסת השבת. ואם זו כביסה שצריך לשבת, יכול להוציא את מהדקי הכביסה בידו, ולקחת את הכביסה, אעפ"י שהן כלים שמלאכתם לאיסור, מפני שהטלטול לצורך מקומם. אבל אם אינו צריך לכביסה בשבת, יוציא את הכביסה עלידי שימושך את הבגדים בלא לגעת במהדקים, דהוי טלטול מן הצד יעו"ש"ב. וכן בדין שהמהדקים שלכביסה נחשבים מוקצים, אם לא באופנים הנוכחים לעיל, הגם שיש משתמשים במהדקים הללו לסגור עלידיהם שקיות שנפתחו, מכל"מ מקום אין זו רוב שימושם, כגון שנתבאר בכל כגון דא במשנה ברורה סימן ש"ח סק"י שער הציון וביאור הלכה שם. וכן העלו בשאר ספרי חכמי זמנינו שהמהדקים הם מוקצים, ולכן אסור לטלטלם אם לא לצורך גופם או מקומם:

המשך בעמוד הבא

לרפואת שירה בת נח לוי בשכחע"י	לרפואת שושנה בת יחיאל רייבי בשכחע"י	לזש"ק תומר ישראל בן יעקב ואודליה בת מנשה	לרפואת יוסף בן משה דנין בשכחע"י
-------------------------------------	---	--	---------------------------------------

אָבֵן שְׂתֵיָה – וביאורו, אבן שהעולם מושבת עליה.
מה שכיום אומרים אָבֵן שְׂתֵיָה.

מהליכות אבותינו

חינוך לתפילה

אמר דוד המלך בתהילים (פרק ת. א) 'מפי עוללים וינקים יסדת עז למען צורריך להשבית אויב ומתנקס'. וכך היה הנהגות אבותינו בתימן, כאשר היה עת צרה מלבד התפילות והתחנונים והתעניות שהיו עושים הגדולים, אף היו אוספים את התשב"ר ומעוררים אותם לזעוק לאבא שבשמים והיתה באה מהרה ישועה.

סיפר לי האיש הישר ממבוגרי עדתנו ה"ה משה גודי הי"ו (הרצליה). כי פעם אחת הגיע למחוזותם ערל רשע עריץ שציער את היהודים. אסף המארי את התשב"ר לקריאת תהילים להינצל מטמא זה. וכשהגיעו לפרק קב"ט פסוק ו' שכתוב בו 'היו כחציר גגות שקדמת שלף יבש', אמר להם המארי, תאמרו את המילה 'שקדמת' בחילוק, שקדמת, ופירושו בתימנית 'שכבר מת', וכך אמרו הילדים ומת הערל ההוא מיד. ברוך פודה ומציל!

לא פלא שאבותינו הקדושים כל חיותם ודבקותם היא בכורא יתברך, שכך הרגילום ואף ראו בעיניהם עד כמה אין כחן של ישראל אלא בתפילה.

על-כל-פנים לא נראה ולא נשמע מי שחשש בזה זילותא דשבתא ועובדין דחול, ואין מנהג להחמיר בזה בקהילותינו. אמנם בגדים שאינו צריך להם בשבת, ראוי להימנע מלהורידם אפילו היו יבשים מערב שבת, ובפרט אם הם הרבה, אלא אם כן יש צורך אחר לכך, כגון שלא תזיק להם השמש, אי נמי שלא יתלכלכו, או כבר נתייבשו שלא יירטבו שוב על-ידי גשמים וכדומה:

מחידושי רבותינו

ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלדים בזה (בראשית מח ט)

בפרשה נאמר ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלדים "בזה", ויאמר קחם נא אלי ואברכם. רבותינו ז"ל שאלו מהו הכוונה "בזה".

ורש"י מפרש הראה לו שטר כתובה, אמר לו הנה תראה יש לי שטר הכתובה, וזהו בזה שהראה לו ממש, אין זה אלא מורה באצבע. וכוונת יוסף לומר לאביו, בני הם אשר נתן לי אלדים בזה, דהיינו שהם מיוחסים, ונשא אשה אחרי שכבר גייר אותה.

ושמעתי עוד פירוש בשם אבא מארי. ואולי זה כתוב בספרים, שרמזו לו שהם אוכלים על טהרת הכשרות. וזהו בזה דהיינו שהם זהירים בכשרות מאוד מאוד, וגם בניהם שיבואו אחריהם אפי' בית אחאב שהם באו מאפרים, וכן כולם שבאו ממנשה ואפרים בזמן הנביאים, היו אוכלים על טהרת הכשרות.

ומנין לנו שבית אחאב וכן האחרים היו אוכלים על טהרת הכשרות, אפי' שלא היו זהירים בהרבה מעות. שהרי עובדיה שהיה ממונה על הבית, והיה ירא את ה' מאוד (מלכים א, יג), היה משגיח על כל האוכל של בית אחאב.

ועוד ראיה שהרי אליהו הנביא הביאו לו העורבים משולחנו של אחאב, שנאמר (מלכים א, יז) והעורבים מביאים לו לחם ובשר בבוקר ולחם ובשר בערב, ואמרו חכמים ז"ל (סנהדרין ק"ג) משולחנו של אחאב הביאו לו. (ואע"ג שהיה זה שחיטת עובדי ע"ז ששחיתתן פסולה, כמו שהגמ' (חולין ה, א) שואלת, ומיישבת לפי שעה שאני שהתירו לו כדפרש"י, מ"מ שחטו כדון וכהלכה, שאם לא כן מאי מעליותא דאליהו לאכול משולחנו של אחאב, הרי כמו"כ יכל לאכול בשר נבלות וטרפות, ודו"ק).

וזהו מה שיוסף אבינו ע"ה אמר לו, בני הם אשר נתן לי אלדים בזה, שכולם אוכלים על טהרת הכשרות, וזהירים בזה מאוד מאוד הם ובניהם וכל בית אחאב. ואע"ג שהיה שופט או מלך שלא קיים כל המצות כמו שצריך, מ"מ היו זהירים בכשרות ובשחיטה. ומנין לנו שזה רמז במילת "בזה", שהרי נאמר לגבי מצות שחיטה (שמואל א, יד) ושחטתם "בזה" ואכלתם.

ובכן כמה אנחנו צריכים להיזהר בענינים האלה שאבותינו הנחילו לנו, שמשה רבינו ע"ה נצטוו עליהם מפי הגבורה, כמה אנחנו צריכים ליזהר עליהם, בכשרות, ובטהרת המשפחה, ובכל המצות שהקב"ה ציווה אותנו ע"י משה רבינו.

ואנחנו צריכים ללכת אחרי אבותינו, שהרי קבלנו את המצות נחלה מאבותינו. ואבותינו נצטוו מפי משה רבינו ע"י הקב"ה שנתן לנו התורה. ואבותינו קבלו התורה באלה ובשבועה עליהם ועל בניהם אחריהם עד סוף כל הדורות שכל אדם מושבע מהר סיני.

(דבנו יחיא אלשרי עמי ר"ט)

בדרכיהם אתהלך....

ולשמחה מה זו עושה? (ח"ב)

אנו השתדלנו לנחמו כי במשך הזמן יתחזק וכתוצאה מכך ישוב אליו מאור עיניו, אך הוא היה מיואש, ואנו כאבנו את כאבו.

פעם, סמוך לפטירתו, בקרתי אצלו והוא קבלני בשמחה גדולה כ"כ עד כי התפלאתי ואמרתי לעצמי: "לשמחה מה זו עושה?" ומיד נתברר לי הדבר. הוא בשרני כי ביום אתמול בנסותו לקרוא קטע בהרמב"ם כדי לברר דבר הלכה אורו פתאום עיניו ויכול היה לקרוא ברור. מה רבה היתה שמחתו שמאור עיניו חזר אליו, ואף אני השתתפתי בשמחתו שהיתה שמחת. באותו היום היה מאושר כילד. אך שמחתו לא ארכה זמן רב. כשנסה שנית לקרוא ביום המחרת לא עלה הדבר בידו ושוב תקף אותו יאוש. גם כשניסה לכתוב דבר מה, רעדו ידיו ומתחת ידו יצא כתביד גרוע. ומה גדול היה הכאב בהשוותי כתביד זה לכתב ידו בעבר. הרי סופר סת"ם היה וכתב ידו היה מעוגל ונאה וכמה נשחת מראהו עתה!

בתקופה זו כל מי ששאלהו לשלומו היה עונה: "הולכים ומזדקנים". או אם שאלהו איש: "מהי מחלתך?" היה עונה: "מחלת הזקנה". יתכן באמת כי היה זקן בגופו, אך בנפשו צעיר היה עד יומו האחרון.

(קובץ הראל עמ' 23)

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מבצע 'תפילה בהתמדה' אשר זכה וקיבלה

סידור מתנה

ה"ה
נעם
אשדאל
נ"י
יה"ר שיחקהל תפילותיו
ברצון, אכ"ר

ישראל אשר כך אתפאר...
הבחור הנעים צורבא מרבנן
מבוגרי 'עטרת חיים' ר' שלום
אברהם דמרי הי"ו אשר כעת
הינו בשיעור ב' יש"ק, הוציא
ספר 'דליות שלום' פרי
חידושיו שחננו השי"ת.
יה"ר שיתקיים בו מאמר
חכמינו 'האוי צורבא דרבנן,
כיון דנבט, נבט'

בתמונה
שלום
אברהם
בכיתה ח'
בקאמפ,
יוצא
ממקוה
האר"י
הקדוש

גדול הנהנה מיגיע כפיו...

חכמי תימן

הרב אברהם בן דוד זצ"ל
חי לפני כחמש מאות שנה,
היה דיין בעיר צנעא.
תנצב"ה.

על זכותם העולם
עומד...

התודה...

ו הברכה...

לאיש היקר במעלה, ומתעורר
בארץ דרומה, ולא שוכח מידי
שעה בשעה את הת"ת, ומחזק ידי
העוסקים במלאכת שמיא באהבה,
ה"ה ישעיה אהרון הי"ו
יה"ר שיחמלאנו כל משאלות לבו
לטובה, ויראה ברכה בעמלו, ויזכה
להגדיל מעשיו כהנה וכהנה, וכל
יוצאי חלציו יהיו כמותו, יראים
ושלמים עושים רצון שוכן שחקים,
מתוך בריאות איתנה וחיים ארוכים
דשנים ורעננים, וירבו היילים לתורה
עד אין תכלה, אכ"ר

הערות, הארות והשיבות לחידות
יחון לשלוח לפקס: 03-9130004
או בנייל:
e0504150896@gmail.com

"עטרת חיים"

גני ילדים / תלמוד תורה
ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנישואות ובהנחת סוּן האנון הרב יצחק רמב"ם שליט"א
בראשות הרב אליהו נחרי שליט"א

זה הזמן להזיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצדופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשפ"ב

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשפ"ב הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

ב'עטרת חיים' שומרים על קדושת הילדים
סבסוד הסעות למוסדות, לנרשמים חדשים
פרטים בפל: 050-4150896 באדיבות התורמים היקרים
לרישום:

יש להגיע למוכרות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזשיק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזשיק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה